

1) Nepieņemot nepieciešamos likumdošanas, regulējošos un administratīvos noteikumus, kas ir nepieciešami, lai ievērotu Komisijas 2000. gada 5. jūnija Direktīvu 2000/38/EK, kas groza Padomes Direktīvas 75/319/EEK V bis nodaļu (farmaceitiskā uzraudzība) par dalībvalstu likumdošanas, regulējošo un administratīvo noteikumu patentēto medikamentu jomā tuvināšanu, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

TIESAS SPRIEDUMS

(otrā palāta)

2) Vācijas Federatīvā Republika atļūdzina izdevumus.

2004. gada 15. jūlijā

(¹) OV C 112, 10.5.2003.

TIESAS

(sestā palāta)

2000. gada 15. jūlija

spriedums lietā C-141/03: Eiropas Kopienų Komisija pret Zviedrijas Karalisti (¹)

(2004/C 228/25)

(Valsts pienākumu neizpilde — Direktīva 2000/52/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(Tiesvedības valoda: franču)

(2004/C 228/24)

(Tiesvedības valoda: zviedru)

(Pagaidu tulkojums; galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas judikatūras Krājumā")

Lietā C-141/03 Eiropas Kopienų Komisija (pārstāvji J. Flett un P. Hellström) pret Zviedrijas Karalisti (pārstāvis A. Kruse) par prasību par valsts pienākumu neizpildi saskaņā ar EKL 226.pantu, kas iesniegta 2003.gada 28.martā, Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J.-P. Puissochet, tiesnese F. Macken (referente) un tiesnesis S. von Bahr, ģenerālvokāts L. A. Geelhoed, tiesas sekretārs R. Grass 2004.gada 15.jūlijā pasludināja spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir sekojoša:

Nepieņemot nepieciešamos likumdošanas, regulējošos un administratīvos noteikumus, kas ir nepieciešami, lai ievērotu Komisijas 2000.gada 26.jūlija Direktīvu 2000/52/EK, kas groza Direktīvu 80/723/EEK par dalībvalstu un publisko uzņēmumu finansiālo attiecību pārredzamību, Zviedrijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva.

Zviedrijas Karaliste atļūdzina izdevumus.

(¹) OV C 146, 21.6.2003.

lietā C-213/03 (lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Cour la Cassation): Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Étang de Berre et de la région pret Électricité de France (EDF) (¹)

("Konvencija par Vidusjūras aizsardzību no piesārņojuma (Barselonas konvencija) — Protokola par Vidusjūras aizsardzību no sauszemes avotu radītā piesārņojuma — 6. panta 3. punkts — Atļauja veikt noplūdes — Tieša iedarbība")

Lietā C-213/03, par lūgumu, ko Tiesai, atbilstoši EK līguma 234. pantam iesniedza Cour de Cassation (Francija) nolūkā saņemt prāvā, ko iztiesā šī Tiesa, starp Syndicat professionnel coordination des pêcheurs de l'Étang de Berre et de la région un Électricité de France (EDF) prejudiciālu nolēmumu par to kā interpretēt protokola par Vidusjūras aizsardzību no sauszemes avotu radītā piesārņojuma 6. panta, 3. punktu, kas tika parakstīts Atēnās, 1980. gada 17. maijā un apstiprināts ar Padomes 1983. gada 28. februāra lēmumu 83/101/EEK (OV L 67, 1. lpp.), kā arī šī paša protokola 6. punktu, kas tika grozīts pilnvaroto konferencē Sirakūzās, 1996. gadā 7. un 8. martā, un šie grozījumi tika apstiprināti ar Padomes 1999. gada 22. oktobra lēmumu 1999/801/EK (OV L 322, 18. lpp.), Tiesa, otrā palāta (šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs C. W.A. Timmermans, tiesneši C. Gullmann, J. – P. Puissochet, J. N. Cunha Rodrigues un R. Schington (referents), ģenerālvokāts D. Ruiz – Jarabo Colomer, sekretāre M. Múgica Arzamendi, galvenā administratore) 2004. gada 15. jūlijā ir pasludinājusi spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) Protokola par Vidusjūras aizsardzību no sauszemes avotu radītā piesārņojuma, kas tika parakstīts Atēnās 1980. gada 17. maijā un apstiprināts ar Padomes lēmumu 83/101/EEK 1983. gada 28. februārī 6. panta 3. punktam, kā arī pēc šī paša protokola grozījumu, kas tika veikti pilnvaroto konferencē Sirakūzās 1996. gadā 7. un 8. martā un apstiprināti ar Padomes lēmumu 1999/801/EK, stāšanās spēkā, 6. panta 1. punktam ir tieša iedarbība, tādā veidā, ka visām attiecīgajām pusēm ir tiesības, atsaucoties uz šiem noteikumiem, vērsties valsts tiesās.

2) Šie paši nosacījumi jāinterpretē tā, ka tie aizliedz, valsts kompetento iestāžu izsniegtās atļaujas neesamības gadījumā, vielas, kuras, lai gan nebūdamas toksiskas, tomēr nelabvēlīgi ietekmē jūras vides skābekļa saturu, nopludināt sālsūdens krātuvē, kas savienojas ar Vidusjūru.

TIESAS SPRIEDUMS

(sestā palāta)

2004. gada 13. jūlijā

lietā C-277/03, ko iesniedza Eiropas Kopienu Komisija pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Vide — Direktīva 2000/53/EK — Netransponēšana noteiktajā termiņā)

(2004/C 228/27)

(Tiesvedības valoda: angļu)

TIESAS SPRIEDUMS

(pirmā palāta)

2004. gada 15. jūlijā

lietā C-242/03 (lūgums saņemt prejudiciālu nolēmumu, ko iesniedza Cour administrative): *Ministre des Finances* pret *Jean-Claude Weidert* un *Élisabeth Paulus* ⁽¹⁾

(Kapitāla brīva aprīte — Ienākuma nodoklis — Īpaša nodokļa atlaide akciju vai uzņēmumu daļu iegādei paredzētām naudas summām — Ierobežojums saņemt nodokļa atlaidi no akciju vai uzņēmumu daļu iegādes uzņēmumos, kuri nodibināti attiecīgajā dalībvalstī)

(2004/C 228/26)

(Tiesvedības valoda: franču)

(Pagaidu tulkojums; galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-242/03 par lūgumu, ko Tiesai atbilstoši EKL 234. pantam iesniedza Cour administrative (Luksemburga) nolūkā saņemt prāvā, kuru iztiesā šī tiesa, starp *Ministre des Finances* un *Jean-Claude Weidert* un *Élisabeth Paulus* prejudiciālu nolēmumu par to, kā interpretēt EKL 56. panta 1. punktu un EKL 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu, Tiesa (pirmā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Jann (referents), tiesnesis A. Rosas un tiesnese R. Silva de Lapuerta, ģenerāladvokāts: J. Kokott, sekretārs: R. Grass, 2004. gada 15. jūlijā ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

EKL 56. panta 1. punkts un EKL 58. panta 1. punkta a) apakšpunkts iestājas pret dalībvalsts tiesību aktos ietvertu noteikumu, ar ko izslēdz piešķirt ienākuma nodokļa atlaidi fiziskām personām, lai iegādātos uzņēmumu akcijas vai daļas, kas ir ieguldījumi skaidrā naudā kapitālsabiedrībās, kuras nodibinātas citās dalībvalstīs.

⁽¹⁾ OV C 184, 2.8.2003.

(Pagaidu tulkojums; galīgais tulkojums tiks publicēts "Tiesas Judikatūras Krājumā")

Lietā C-277/03, Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji: X. Lewis un M. Konstantinidis) pret Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienoto Karalisti (pārstāve C. Jackson), par lūgumu atzīt, ka, nepieņemot normatīvus un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai panāktu atbilstību 2000. gada 18. septembra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/53/EK par noliešiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 34.lpp.), vai jebkurā gadījumā neinformējot Komisiju par šiem pasākumiem, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī Direktīva, un jo īpaši tās 10. panta 1. punkts, kā arī EK Līgums, Tiesa (sestā palāta) šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J.P. Puissechot, tiesneši: F. Macken un S. von Bahr, ģenerāladvokāts Poiares Maduro, sekretārs R. Grass, 2004. gada 13. jūlijā ir pasludinājis spriedumu, kura rezolutīvā daļa ir šāda:

1) nepieņemot normatīvus un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai panāktu atbilstību 2000. gada 18. septembra Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2000/53/EK par noliešiem transportlīdzekļiem (OV L 269, 34.lpp.), vai jebkurā gadījumā neinformējot Komisiju par šiem pasākumiem, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste nav izpildījusi pienākumus, kurus tai uzliek šī direktīva,

2) piespriet Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atļūdzināt izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 200, 23.8.2003.